

Chvalkovická knihovna plná dětí

Božena Blažková

S paní Bohunkou Krausovou jsem se poprvé setkala při jedné exkurzi, které pro knihovníky pořádá náhodská knihovna. Pamatuji se, že mne tenkrát zaujalo její vyprávění o tom, jak vozí knížky do knihovny na kárce. Chtěla jsem několikrát její knihovnu navštívit, ale stále to nevyšlo. Když jsem paní knihovnici gratulovala ke krajskému ocenění, využila jsem příležitost a napevno si domluvila termín návštěvy.

Již několikrát jsem psala o tom, že ráda chodím do knihoven během půjčovní doby. Sice je méně času na popovídání a získání informací, ale místo toho je možné se na vlastní oči přesvědčit, jak knihovna skutečně funguje. Chvalkovická knihovna patří k těm osvětleným knihovnám, které výpůjční dobu přizpůsobují potřebám obyvatel. Paní knihovnice učí na místní základní škole a přesně ví, kdy komu končí vyučování a kdy jede autobus. Také ví, že jen na četbu by děti do knihovny nenalákala, a tak se v knihovně ve volném čase soutěží.

Během dvou hodin půjčovní doby panoval v knihovně opravdu čilý ruch. Děti přicházely ve vlnách a dá se říci, že se různě velké dětské skupinky neustále střídaly. Obdivovala jsem paní knihovnici, jak stihla s každým promluvit a nasměrovat ho – ať už k aktuální soutěži (po knihovně bylo rozmístěno 6 plakátků s otázkami a na základě správných odpovědí se dala vyluštit tajenka – slovo POEZIE) nebo k celoroční soutěži (na vstupních dveřích je vždy umístěná otázka měsíce) či k vyhodnocování výkresů z výtvarné soutěže. Paní knihovnice si s každým popovídala, co znamená slovo poezie, a zároveň pozvala na příští týden, kdy v rámci Dnů poezie bude knihovna plná básničků. Upomenula vrácení knížek, pomohla najít něco ke čtení i něco do školy a doporučila využít internet k vyhledání informace.

„Vážná známost“ paní Krausové s knihovnou začala asi tak v páté třídě v obci Jasenná. Pokračovala v Jaroměři, kde navštěvovala gymnázium a v knihovně trávila volný čas před odjezdem autobusu. A vyvrcholila v Chvalkovících, kde bylo a dodnes je její první učitelské místo. K práci ve škole a organizaci kulturních akcí se velmi rychle přidala práce v knihovně. Rodina si na časově náročného koníčka zvykla a pomáhá zejména s „technikou“. Knihovna se během dlouholetého působení paní Krausové celkem 4x stěhovala. V současné době sídlí v suterénu budovy obecního úřadu, kde má k dispozici dvě místnosti. Nevýhodou tohoto umístění je poměrně špatné osvětlení.

Obec má s přidruženými vesnicemi přibližně 700 obyvatel a místní škola má 140 žáků. Knihovna má 160 registrovaných čtenářů a z toho je 80 dětí. Sama jsem měla možnost poznat, že pravidelných návštěvníků knihovny je mnohem více. Knihovna dříve patřila pod střediskovou knihovnu v Hoříčkách (sem si jezdila paní knihovnice pro knížky s kárkou, protože jiná možnost v té době nebyla). Po rozpadu střediskového systému se knihovna osamostatnila. Knihovnice se snaží vyhovět i čtenářům, kteří nemají možnost se do knihovny ve výpůjční době dostat, a několika čtenářům vozí pravidelně knihy soukromým autem, kde má připravené tašky s knihami na výměnu.

Obecní úřad přispívá na nákup literatury. Knihovna má téměř 5 000 svazků vlastního fondu. V současné době dokončuje paní knihovnice jeho zpracování a od ledna chce zahájit automatizovaný výpůjční systém (KP Win). Velmi pěkné a aktuální jsou webové stránky knihovny:

<http://www.knihovnachvalkovice.webk.cz/> .